

I

(Leģislatīvi akti)

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2013/39/ES

(2013. gada 12. augusts),

ar ko groza Direktīvu 2000/60/EK un Direktīvu 2008/105/EK attiecībā uz prioritārajām vielām ūdens resursu politikas jomā

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTA UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

principu, uz principu, ka videi nodarīts kaitējums jālabo, pirmām kārtām novēršot tā cēloni, un uz principu, ka maksā piesārņotājs.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

(3) Notekūdeņu attīrīšana var būt dārga. Lai veicinātu lētāku un rentablāku attīrīšanu, būtu jāatbalsta novatorisku ūdens attīrīšanas tehnoloģiju izstrāde.

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

(4) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā⁽⁴⁾, ir noteikta stratēģija cīņai pret ūdens piesārņojumu. Minētā stratēģija paredz prioritāro vielu noteikšanu to vielu vidū, kas rada vai ar kuru starpniecību tiek radīts ievērojams risks ūdens videi Savienības mērogā. Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 2455/2001/EK (2001. gada 20. novembris), ar ko izveido prioritāro vielu sarakstu ūdens resursu politikas jomā⁽⁵⁾, noteica pirmo Savienības līmeņa prioritāro vielu sarakstu, kurā ir 33 vielas vai vielu grupas iekļaušanai Direktīvas 2000/60/EK X pielikumā.ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru⁽³⁾,

tā kā:

(1) Virszemes ūdeņu ķīmiskais piesārņojums apdraud ūdens vidi, tā sekas ir akūts un hronisks ūdens organismu toksiskums, piesārņojošo vielu akumulācija ekosistēmā un dzīvotņu un bioloģiskās daudzveidības zudums, un tas apdraud arī cilvēku veselību. Prioritārā kārtā būtu jānosaka piesārņojuma cēloņi un būtu jārisina piesārņojošo vielu emisiju radītās problēmas, novēršot to cēloni, ekonomiski un ekoloģiski visiedarbīgākajā veidā.

(5) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/105/EK (2008. gada 16. decembris) par vides kvalitātes standartiem ūdens resursu politikas jomā⁽⁶⁾ saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK ir noteikti vides kvalitātes standarti (VKS) 33 prioritārajām vielām, kuras nosauktas Lēmumā Nr. 2455/2001/EK, un astoņām citām piesārņojošām vielām, kuras jau tiek reglamentētas Savienības līmenī.

(2) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 191. panta 2. punkta otro teikumu Savienības vides politikai jāpamatojas uz piesardzības un preventīvās darbības

(6) Saskaņā ar LESD 191. panta 3. punktu, izstrādājot politiku attiecībā uz vidi, Savienība ņem vērā pieejamos zinātniskos un tehniskos datus, vides apstākļus dažādos Savienības reģionos, iespējamus ieguvumus un izmaksas darbības vai bezdarbības gadījumā, kā arī vienotu Savienības ekonomisku un sociālu attīstību un tās reģionu līdzsvarotu attīstību. Izstrādājot finansiāli izdevīgu un

⁽¹⁾ OV C 229, 31.7.2012., 116. lpp.⁽²⁾ OV C 17, 19.1.2013., 91. lpp.⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 2. jūlija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2013. gada 22. jūlija lēmums.⁽⁴⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.⁽⁵⁾ OV L 331, 15.12.2001., 1. lpp.⁽⁶⁾ OV L 348, 24.12.2008., 84. lpp.

samērīgu politiku attiecībā uz virszemes ūdeņu ķīmiskā piesārņojuma novēršanu un kontroli, tostarp pārskatot prioritāro vielu saraksta saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 4. punktu, būtu jāņem vērā zinātniskie, vides un sociālekonomiskie faktori, tostarp ar cilvēku veselību saistīti apsvērumi. Ņemot vērā minēto mērķi, būtu konsekventi jāievēro Direktīvas 2000/60/EK pamatprincips, ka maksā piesārņotājs.

- (7) Komisija ir veikusi prioritāro vielu saraksta pārskatīšanu saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 4. punktu un Direktīvas 2008/105/EK 8. pantu un ir secinājusi, ka prioritāro vielu sarakstu ir lietderīgi grozīt, identificējot jaunas vielas, kuras prasa prioritāru rīcību Savienības līmenī, nosakot minētajām jaunidentificētajām vielām VKS, pārskatot dažu esošo vielu VKS atbilstīgi zinātnes attīstībai un paredzot biotas VKS dažām esošajām un jaunidentificētajām prioritārajām vielām.
- (8) Prioritāro vielu saraksta pārskatīšana notika, pamatojoties uz plašu apspriešanos ar Komisijas dienestu, dalībvalstu, ieinteresēto personu un Veselības un vides apdraudējuma zinātniskās komitejas ekspertiem.
- (9) Pārskatītie VKS pašreizējām prioritārajām vielām būtu pirmo reizi jāņem vērā upju baseinu apsaimniekošanas plānos laikposmam no 2015. līdz 2021. gadam. Jaunās identificētās prioritārās vielas un to VKS būtu jāņem vērā, veidojot papildu monitoringa programmas, kā arī pagaidu pasākumu programmās, kas jāiesniedz līdz 2018. gada beigām. Lai sasniegtu labu virszemes ūdeņu ķīmisko stāvokli, pārskatītie VKS attiecībā uz esošajām prioritārajām vielām būtu jāsasniedz līdz 2021. gada beigām un VKS jaunidentificētajām prioritārajām vielām – līdz 2027. gada beigām, neskarot Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 4.–9. punktu, kas *inter alia* paredz noteikumus laba virszemes ūdeņu ķīmiskā stāvokļa iegūšanas termiņa pagarināšanai vai mazāk stingru vides mērķu noteikšanu konkrētiem ūdensobjektiem, pamatojoties uz nesamērīgām izmaksām un/vai sociālekonomisku nepieciešamību, ar noteikumu, ka nenotiek turpmāka skarto ūdensobjektu stāvokļa pasliktināšanās. Tāpēc laba virszemes ūdeņu ķīmiskā stāvokļa sasniegšana līdz 2015. gada termiņam, kas paredzēts Direktīvas 2000/60/EK 4. pantā, būtu jābalsta tikai uz vielām un VKS, kas noteikti tajā Direktīvas 2008/105/EK versijā, kura bija spēkā 2009. gada 13. janvārī, ja vien minētie VKS nav stingrāki nekā pārskatītie VKS atbilstīgi šai direktīvai, bet pretējā gadījumā būtu jāpiemēro šie pēdējie.
- (10) Kopš Direktīvas 2000/60/EK pieņemšanas ir pieņemti daudzi Savienības akti saskaņā ar minētās direktīvas 16.

panta 6. punktu, kuri nosaka emisiju kontroli konkrētām prioritārām vielām. Turklāt uz daudziem vides aizsardzības pasākumiem attiecas citi spēkā esošie Savienības tiesību akti. Ja Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 1. punktā noteiktos mērķus var efektīvi sasniegt ar esošajiem instrumentiem, prioritāte būtu drīzāk jāpiešķir minēto instrumentu īstenošanai un pārskatīšanai, nevis jaunu pasākumu veikšanai. Vienas iekļaušana Direktīvas 2000/60/EK X pielikumā neietekmē Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū ⁽¹⁾ piemērošanu.

- (11) Lai uzlabotu koordināciju starp Direktīvu 2000/60/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru ⁽²⁾, un attiecīgajiem nozaru tiesību aktiem, būtu jāpēta potenciālas sinerģijas ar mērķi apzināt iespējamās jomas, kurās datus, kas savākti, īstenojot Direktīvu 2000/60/EK, var izmantot nolūkā atbalstīt REACH un citas attiecīgas vielu novērtēšanas procedūras un, pretēji – jomas, kurās datus, kas izstrādāti, lai novērtētu vielas saskaņā ar REACH un attiecīgajiem nozares tiesību aktiem, var izmantot nolūkā atbalstīt Direktīvas 2000/60/EK īstenošanu, tostarp minētās direktīvas 16. panta 2. punktā izklāstīto vielu prioritizēšanu.
- (12) Prioritāro vielu piesārņojuma pakāpenisku samazināšanu un prioritāro bīstamo vielu izplūdes, emisiju un zudumu izbeigšanu vai pakāpenisku pārtraukšanu, kā prasīts Direktīvā 2000/60/EK, bieži var visrentablākajā veidā panākt, izmantojot uz konkrētām vielām to izcelsmes vietā attiecināmus Savienības pasākumus, piemēram, saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1907/2006, Regulu (EK) Nr. 1107/2009, Regulu (ES) Nr. 528/2012 ⁽³⁾, Direktīvu 2001/82/EK ⁽⁴⁾, Direktīvu 2001/83/EK ⁽⁵⁾ vai Direktīvu 2010/75/ES ⁽⁶⁾. Tādēļ būtu jāstiprina saskaņotība starp minētajiem tiesību aktiem, Direktīvu 2000/60/EK un citiem attiecīgiem tiesību aktiem, lai nodrošinātu, ka pienācīgi tiek piemēroti kontroles mehānismi izcelsmes vietās. Ja Direktīvas 2000/60/EK X pielikuma regulārās pārskatīšanas rezultāti un pieejamie monitoringa dati

⁽¹⁾ OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 528/2012 (2012. gada 22. maijs) par biocīdu piedāvāšanu tirgū un lietošanu, (OV L 167, 27.6.2012., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/82/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu attiecībā uz veterinārajām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu attiecībā uz cilvēkiem paredzētajām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.).

- liecina, ka Savienības vai dalībvalsts līmenī veiktie pasākumi nav pietiekami, lai sasniegtu VKS attiecībā uz konkrētām prioritārajām vielām vai konkrētu prioritāro bīstamo vielu izplūdes izbeigšanas vai pakāpeniskas pārtraukšanas mērķus, Savienības vai dalībvalsts līmenī būtu jāsteno piemērota rīcība, lai sasniegtu Direktīvas 2000/60/EK mērķus, ņemot vērā riska novērtējumus, sociālekonomisko un izmaksu un ieguvumu analīzi, kas veikta saskaņā ar attiecīgiem tiesību aktiem, kā arī iespējamās alternatīvas.
- (13) Kopš VKS noteikšanas 33 prioritārajām vielām, kas iekļautas Direktīvas 2000/60/EK X pielikumā, ir noslēgusies virkne riska novērtējumu, kurus paredz Padomes Regula (EEK) Nr. 793/93 (1993. gada 23. marts) par esošo vielu riska faktoru novērtējumu un kontroli⁽¹⁾, kuru vēlāk aizstāja ar Regulu (EK) Nr. 1907/2006. Lai nodrošinātu pienācīgu aizsardzības līmeni un atjauninātu VKS atbilstīgi jaunākajai zinātniskajām un tehniskajām zināšanām par risku ūdens videi vai risku, kas rodas ar tās starpniecību, būtu jāpārskata dažu esošo vielu VKS.
- (14) Izmantojot Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 2. punktā norādīto pieeju, ir identificētas un atzītas par prioritārām vēl citas vielas, kas rada ievērojamu Savienības mēroga risku ūdens videi vai risku, kas rodas ar tās starpniecību, un kas būtu jāiekļauj prioritāro vielu sarakstā. Nosakot minēto vielu VKS, ir ņemta vērā jaunākā pieejamā zinātniskā un tehniskā informācija.
- (15) Ūdens un augsnes piesārņojums ar farmaceitiskām atliekvielām ir jauna vides problēma. Novērtējot un kontrolējot zāļu radīto risku ūdens videi vai risku, kas rodas ar tās starpniecību, pienācīga uzmanība būtu jāpievērš Savienības mērķiem vides jomā. Lai risinātu minēto problēmu, Komisijai būtu jāpēta zāļu radītais apdraudējums videi un jāsniedz analīze par pašreizējā tiesiskā regulējuma atbilstību un efektivitāti vides un cilvēku veselības aizsardzībai saistībā ar ūdens vidi.
- (16) Nosakot VKS prioritārām bīstamajām vielām, nenoteiktības pakāpe parasti ir lielāka nekā prioritāro vielu gadījumā, bet šādi VKS tomēr sniedz salīdzināšanas kritēriju, pēc kura novērtēt, vai ir sasniegts laba virszemes ūdeņu ķīmiskā stāvokļa mērķis, kā definēts Direktīvas 2000/60/EK 2. panta 24. punktā un 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) un iii) punktā. Tomēr, lai nodrošinātu atbilstīgu vides un cilvēku veselības aizsardzības pakāpi, būtu jāizvirza arī mērķis izbeigt vai pakāpeniski pārtraukt prioritāro bīstamo vielu izplūdes, emisijas un zudumus saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punktu.
- (17) Pēdējo gadu laikā ir būtiski pieaugusi zinātniskās zināšanas par piesārņojošo vielu apriti un iedarbību ūdens vidē. Vairāk ir zināms par to, kurā ūdens vides segmentā (ūdenī, sedimentos vai biotā, turpmāk – “matricas”) viela varētu būt atrodama un tādēļ kur tās koncentrācija varētu būt izmērāma. Dažas ļoti hidrofobas vielas uzkrājas biotā, un pat ar visprogresīvākajām analīzes metodēm tās konstatēt ūdenī ir grūti. Šādām vielām būtu jānosaka biotas VKS. Tomēr, lai dalībvalstis varētu īstenot savas monitoringa stratēģijas un tās pielāgot vietējiem apstākļiem, tām būtu jāspēj brīvi izvēlēties monitoringā piemērot EKS alternatīvai matricai vai attiecīgos gadījumos alternatīvu biotas taksonu, piemēram, vēžveidīgo apakštipu (*Crustacea*), parafilētisko klasi “Zivis”, galvkāju (*Cephalopoda*) klasi vai gliemeņu (*Bivalvia*) klasi (gliemenes un ēdamgliemenes), ar noteikumu, ka dalībvalstu piemēroto VKS un monitoringa sistēmu sniegtais aizsardzības līmenis ir tikpat augsts kā tas, kādu sniedz šajā direktīvā paredzētie VKS un tiem atbilstošā matrica.
- (18) Novatoriskas monitoringa metodes, piemēram, pasīvā parauģu ņemšana un citi rīki, rada cerības par iespējamu piemērošanu nākotnē, tāpēc tās būtu jāturpina izstrādāt.
- (19) Komisijas Direktīvā 2009/90/EK (2009. gada 31. jūlijs), ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2000/60/EK nosaka tehniskās specifikācijas ūdens stāvokļa ķīmiskajām analīzēm un monitoringam⁽²⁾, ir noteikti ūdens stāvokļa monitoringā izmantoto analīzes metožu obligātie veikspējas kritēriji. Šādi kritēriji nodrošina, ka monitoringā iegūtā informācija ir jēgpilna un būtiska, prasot izmantot tādas analīzes metodes, kuru jutība ir pietiekama, lai ticami konstatētu un izmērītu VKS pārsniegumu. Dalībvalstīm būtu jāļauj monitoringā izmantot šajā direktīvā nenorādītas matricas vai biotas taksonus tikai tad, ja izmantotā analīzes metode atbilst Direktīvas 2009/90/EK 4. pantā noteiktajiem obligātajiem veikspējas kritērijiem attiecīgajiem VKS un matricai vai biotas taksoniem vai ja tās veikspēja ir vismaz tikpat laba kā metode, kāda ir pieejama attiecībā uz šajā direktīvā norādītajiem VKS un matricu vai biotas taksonu.
- (20) Šīs direktīvas īstenošana rada grūtības, kas ietver dažādus iespējamus risinājumus zinātniskiem, tehniskiem un praktiskiem jautājumiem un monitoringa metožu nepilnīgu izstrādi, kā arī cilvēkresursu un finanšu resursu ierobežojumus. Lai palīdzētu risināt minētās grūtības, monitoringa stratēģiju un analīžu metožu izstrāde būtu jābalsta uz ekspertu grupu veiktu tehnisku darbu saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK kopējo īstenošanas stratēģiju.

⁽¹⁾ OV L 84, 5.4.1993., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 201, 1.8.2009., 36. lpp.

- (21) Noturīgas, bioakumulatīvas un toksiskas vielas (PBT) un citas vielas, kuru iedarbība ir līdzīga PBT vielām, var būt atrodamas ūdens vidē gadu desmitus tādā koncentrācijā, kas rada ievērojamu risku pat tad, ja ir veikti vērienīgi pasākumi šādu vielu emisiju samazināšanai vai izbeigšanai. Dažas spēj izplatīties tālu no izcelsmes avota un lielā mērā ir vidē visuresošas vielas. Esošo un jaunidentificēto prioritāro bīstamo vielu vidū ir vairākas šādas vielas. Attiecībā uz dažām no minētajām vielām ir pierādījumi, ka tās ir ilgstoši visuresošas ūdens vidē Savienības mērogā, un tādēļ šīs konkrētās vielas ir īpaši jāizvērtē tajos aspektos, kas attiecas uz to ietekmi uz Direktīvā 2000/60/EK prasīto ķīmiskā stāvokļa attēlošanu un kas attiecas uz monitoringa prasībām.
- (22) Attiecībā uz ķīmiskā stāvokļa attēlošanu atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 1.4.3. iedaļai dalībvalstīm būtu jāatļauj atsevišķi parādīt to vielu, kuru aprīte ir līdzīga visuresošām PBT vielām, ietekmi uz ķīmisko stāvokli, lai nepadarītu nepamanāmu ūdens kvalitātes uzlabojumu, kas panākts attiecībā uz citām vielām. Papildus obligātajai kartei, kas aptver visas vielas, varētu paredzēt papildu kartes, kuras attiecīgi aptvertu vielas, kuru aprīte ir līdzīga visuresošām PBT vielām, un atsevišķi aptvertu pārējās vielas.
- (23) Monitorings būtu jāpielāgo gaidāmajām koncentrāciju variācijām vietas un laika izteiksmē. Ņemot vērā plašo izplatību un ilgo vides atveseļošanās laiku, kāds paredzams attiecībā uz vielām, kuru aprīte ir līdzīga visuresošām PBT vielām, dalībvalstīm būtu jāatļauj samazināt šādu vielu monitoringa vietu skaitu un/vai monitoringa biežumu līdz minimumam, kas nodrošina ticamu ilgtermiņa tendenču analīzi, ar noteikumu, ka ir pieejama statistiski ticama monitoringa datu bāzes līnija.
- (24) Īpašā uzmanība, ko velta vielām, kuru aprīte ir līdzīga visuresošām PBT vielām, ne Savienību, ne dalībvalstis neatbrīvo no pienākuma veikt pasākumus papildus tiem, kuri jau ir veikti, tostarp starptautiskā līmenī, lai samazinātu vai izbeigtu šo vielu izplūdes, emisijas un zudumus tā, lai sasniegtu Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā izvirzītos mērķus.
- (25) Atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK 10. panta 3. punktam gadījumos, kad kvalitātes mērķis vai kvalitātes standarts, kas noteikts, ievērojot minēto direktīvu, Direktīvas 2000/60/EK IX pielikumā uzskaitītās direktīvas vai jebkādu citu Savienības tiesību aktu, paredz stingrākus nosacījumus par tiem, kas izrietētu no minētās direktīvas 10. panta 2. punkta piemērošanas, attiecīgi ir jānosaka stingrāki emisiju kontroles pasākumi. Līdzīgs noteikums ir iekļauts arī Direktīvas 2010/75/ES 18. pantā. No minētajiem pantiem izriet, ka Direktīvas 2000/60/EK 10. panta 2. punktā uzskaitītajos tiesību aktos norādītajām emisiju kontrolēm vajadzētu būt minimālajām piemērojāmām kontrolēm. Ja ar minētajām kontrolēm nevar nodrošināt VKS ievērošanu, piemēram, vielai, kuras aprīte ir līdzīga visuresošai PBT vielai, bet to nevarētu izdarīt arī ar stingrākiem nosacījumiem – pat apvienojumā ar stingrākiem nosacījumiem cita veida izplūdēm, emisijām un zudumiem, kas skar ūdensobjektu –, tad nevarētu uzskatīt, ka minētā VKS ievērošanai tiek “prasīti” šādi stingrāki nosacījumi.
- (26) Lai jaunu prioritāro vielu atlases procesā veiktu vajadzīgos riska novērtējumus, nepieciešami augstas kvalitātes monitoringa dati, kā arī dati par vielu ekotoksikoloģisko un toksikoloģisko ietekmi. Lai gan no dalībvalstīm savāktie monitoringa dati pēdējos gados ievērojami uzlabojušies, tie tomēr ne vienmēr ir derīgi šim mērķim kvalitātes un Savienības pārklājuma ziņā. Jo īpaši trūkst monitoringa datu par daudzām potenciāli problemātiskām piesārņojošām vielām, ko var definēt kā piesārņojošas vielas, kuras pašlaik nav iekļautas parastajās monitoringa programmās Savienības līmenī, bet kuru radītais risks var būt ievērojams, un kam tāpēc ir nepieciešams regulējums, kas nosakāms atkarībā no piesārņojošo vielu iespējamās ekotoksikoloģiskās un toksikoloģiskās ietekmes un atkarībā no to koncentrācijas ūdens vidē.
- (27) Vajadzīgs jauns mehānisms, lai Komisijai nodrošinātu mērķorientētu augstas kvalitātes monitoringa informāciju par vielu koncentrāciju ūdens vidē, uzsvāru liekot uz potenciāli problemātiskām piesārņojošām vielām un tādām vielām, par kurām pieejami monitoringa dati nav pietiekami kvalitatīvi izmantošanai riska novērtējumā. Jaunajam mehānismam būtu jāatvieglo šādas informācijas vākšana visos Savienības upju baseinos un jāpapildina monitoringa dati, kas iegūti, īstenojot programmas atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK 5. un 8. pantam, un no citiem ticamiem avotiem. Lai monitoringa izmaksas paliktu samērīgās, šim mehānismam būtu jāaptver ierobežots skaits vielu, kuras uz zināmu laiku ir iekļautas novērojamo vielu sarakstā, un ierobežots skaits monitoringa vietu, bet tam būtu jāsniedz reprezentatīvi dati, kas būtu derīgi vielu prioritizēšanai Savienības līmenī. Sarakstam vajadzētu būt mainīgam, un tā derīgumam vajadzētu būt ierobežotam laikā, lai reaģētu uz jaunu informāciju par iespējamajiem riskiem, ko rada potenciāli problemātiskas piesārņojošas vielas, un neveiktu vielu monitoringu ilgāk nekā vajadzīgs.
- (28) Lai vienkāršotu un racionalizētu dalībvalstu ziņošanas pienākumus un palielinātu saskaņību ar citiem saistītiem ūdens resursu apsaimniekošanas aspektiem, Direktīvas 2008/105/EK 3. pantā paredzētās paziņošanas prasības būtu jāapvieno ar vispārējām ziņošanas prasībām saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 15. pantu.

- (29) Attiecībā uz ķīmiskā stāvokļa attēlošanu atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 1.4.3. iedaļai nolūkā atjaunināt pasākumu programmu un upju baseinu apsaimniekošanas plānus, kas jāveic attiecīgi saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 11. panta 8. punktu un 13. panta 7. punktu, dalībvalstīm būtu jāļauj atsevišķi parādīt jaunidentificēto prioritāro vielu un tādu esošo prioritāro vielu, kurām ir pārskatīti VKS, ietekmi uz ķīmisko stāvokli, lai jaunu prasību ieviešana netiktu maldīgi uztverta kā norāde uz virszemes ūdeņu ķīmiskā stāvokļa pasliktināšanos. Papildus obligātajai kartei, kas aptver visas vielas, varētu paredzēt papildu kartes, kuras aptvertu jaunidentificētās vielas un esošās vielas, kurām pārskatīti VKS, un atsevišķi aptvertu pārējās vielas.
- (30) Ir svarīgi savlaicīgi darīt sabiedrībai pieejamu ar vidi saistītu informāciju attiecībā uz Savienības virszemes ūdeņu stāvokli un par ķīmiskā piesārņojuma apkarošanas stratēģiju sasniegumiem. Lai stiprinātu piekļuvi un pārredzamību, sabiedrībai katrā dalībvalstī būtu jānodrošina elektroniska piekļuve centrālām portālam, kurā tiek sniegta informācija par upju baseinu apsaimniekošanas plāniem un to pārskatīšanu un atjaunināšanu.
- (31) Pieņemot šo priekšlikumu un iesniedzot par to ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, Komisija ir pabeigusi prioritāro vielu saraksta pirmo pārskatīšanu, kā prasīts Direktīvas 2008/105/EK 8. pantā. Tas ietvēra minētās direktīvas III pielikumā uzskaitīto vielu pārskatīšanu, no kurām dažas tika identificētas noteikšanai par prioritārām. Patlaban nav pietiekamu pierādījumu, lai par prioritārām noteiktu pārējās III pielikumā iekļautās vielas. Iespēja, ka var parādīties jauna informācija par minētajām vielām, nozīmē, ka tās netiek izslēgtas no turpmākās pārskatīšanas, tāpat kā tas ir ar pārējām vielām, kuras gan izskatīja, bet nenoteica par prioritārām pašreizējā pārskatīšanā. Tāpēc Direktīvas 2008/105/EK III pielikums ir kļuvis lieks, un tas būtu jāsvītro. Minētās direktīvas 8. pants būtu attiecīgi jāgroza, arī attiecībā uz datumu ziņošanai Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (32) Lai laikus reaģētu uz attiecīgo zinātnes un tehnikas attīstību jomā, uz kuru attiecas šī direktīva, attiecībā uz to VKS piemērošanas metožu atjaunināšanu, kuri noteikti šajā direktīvā, Komisijai būtu jāpiesūta pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ar ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (33) Lai uzlabotu informatīvo bāzi turpmākai prioritāro vielu identificēšanai, jo īpaši potenciāli problemātisku piesārņojošu vielu gadījumā, Komisijai būtu jāpiesūta pilnvaras attiecībā uz novērojamo vielu saraksta izveidi un atjaunināšanu. Turklāt, lai šīs direktīvas īstenošanai nodrošinātu vienādus apstākļus un noteiktu formātus monitoringa datu un informācijas iesniegšanai Komisijai, būtu jāpiesūta pilnvaras. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁽¹⁾.
- (34) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra Kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem⁽²⁾ dalībvalstis apņemas pamatotos gadījumos ziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un attiecīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs šādu dokumentu nosūtīšanu uzskata par pamatotu.
- (35) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, panākt labu virszemes ūdeņu ķīmisko stāvokli, nosakot VKS prioritārām vielām un dažām citām piesārņojošām vielām, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un tāpēc vajadzības saglabāt vienādu virszemes ūdeņu aizsardzības pakāpi visā Savienībā dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (36) Tāpēc Direktīva 2000/60/EK un Direktīva 2008/105/EK būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 2000/60/EK groza šādi:

⁽¹⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

⁽²⁾ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

1) direktīvas 16. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Komisija pārskata pieņemto prioritāro vielu sarakstu vēlākais četrus gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas un pēc tam vismaz reizi sešos gados, attiecīgā gadījumā ierosinot priekšlikumus.”;

2) X pielikumu aizstāj ar šīs direktīvas I pielikuma tekstu.

2. pants

Direktīvu 2008/105/EK groza šādi:

1) Direktīvas 2. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro definīcijas, kas noteiktas Direktīvas 2000/60/EK 2. pantā, kā arī 2. pantā Komisijas Direktīvā 2009/90/EK (2009. gada 31. jūlijs), ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2000/60/EK nosaka tehniskās specifikācijas ūdens stāvokļa ķīmiskajām analīzēm un monitoringam (*).

Turklāt piemēro šādas definīcijas:

- 1) “matrica” ir ūdens vides segments, proti, ūdens, sedimenti vai biota;
- 2) “biotas taksons” ir konkrēts ūdens taksons, kam taksonomiskajā rangā atbilst “apakštips”, “klase” vai tam līdzvērtīgs rangs.

(*) OV L 201, 1.8.2009., 36. lpp.”;

2) direktīvas 3. pantu aizstāj ar šādu:

“3. pants

Vides kvalitātes standarti

1. Neskarot 1.a punktu, dalībvalstis virszemes ūdens objektiem piemēro VKS, kas noteikti šīs direktīvas I pielikuma A daļā, un šos VKS piemēro saskaņā ar I pielikuma B daļā paredzētajām prasībām.

1.a Neskarot pienākumus, kas izriet no šīs direktīvas versijas, kas bija spēkā 2009. gada 13. janvārī, un jo īpaši laba virszemes ūdeņu ķīmiskā stāvokļa panākšanu attiecībā uz tajā uzskaitītajām vielām un VKS, dalībvalstis īsteno I pielikuma A daļā noteiktos VKS attiecībā uz:

- i) vielām ar numuru 2, 5, 15, 20, 22, 23, 28 I pielikuma A daļā, kurām ir noteikti pārskatīti VKS, kas ir spēkā no 2015. gada 22. decembra, ar mērķi iegūt labus virszemes ūdeņu ķīmisko stāvokli attiecībā uz minētajām vielām

līdz 2021. gada 22. decembrim, izmantojot pasākumu programmas, kas ietvertas 2015. gada upju baseinu apsaimniekošanas plānos, kas izstrādāti attiecīgi saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. panta 7. punktu; un

- ii) nesen noteiktajām vielām ar numuru no 34 līdz 45 I pielikuma A daļā no 2018. gada 22. decembra, ar mērķi iegūt labu virszemes ūdeņu ķīmisko stāvokli attiecībā uz minētajām vielām un novērst virszemes ūdeņu ķīmiskā stāvokļa pasliktināšanos attiecībā uz minētajām vielām līdz 2027. gada 22. decembrim. Šajā nolūkā dalībvalstis līdz 2018. gada 22. decembrim attiecībā uz minētajām vielām izstrādā un iesniedz Komisijai papildu monitoringa programmu un pasākumu pagaidu programmu. Pasākumu galīgo programmu saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 11. pantu izstrādā līdz 2021. gada 22. decembrim, un to īsteno un padara pilnīgi darbspējīgu cik vien drīz iespējams pēc minētā datuma un ne vēlāk kā 2024. gada 22. decembrī.

Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 4.–9. punktu piemēro *mutatis mutandis* vielām, kas uzskaitītas pirmās daļas i) un ii) apakšpunktā.

2. Vielām, kuras I pielikuma A daļā iekļautas ar numuru 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 un 44, dalībvalstis piemēro biotas VKS, kas noteikti I pielikuma A daļā.

Vielām, kas nav minētas šā punkta pirmajā daļā, dalībvalstis piemēro ūdeņu VKS, kas noteikti I pielikuma A daļā.

3. Dalībvalstis var izvēlēties attiecībā uz vienu vai vairākām virszemes ūdeņu kategorijām piemērot VKS tādai matricai, kas nav norādīta 2. punktā, vai attiecīgos gadījumos tādiem biotas taksoniem, kas nav noteikti I pielikuma A daļā.

Dalībvalstis, kuras izmanto pirmajā daļā minēto iespēju, piemēro I pielikuma A daļā noteiktos attiecīgos VKS vai, ja matricai vai biotas taksonam tādi nav paredzēti, nosaka VKS, kas nodrošina vismaz tāda paša līmeņa aizsardzību kā I pielikuma A daļā paredzētie VKS.

Pirmajā daļā minēto iespēju dalībvalstis var izmantot tikai tad, ja izraudzītajai matricai vai biotas taksonam izmantotā analīzes metode atbilst Direktīvas 2009/90/EK 4. pantā noteiktajiem obligātajiem veiktspējas kritērijiem. Ja minētie kritēriji nav izpildīti nevienai no matricām, dalībvalstis nodrošina, ka monitoringu veic, izmantojot labākos pieejamos tehniskos paņēmienus, kas nerada pārmērīgas izmaksas, un ka analīzes metode attiecīgajai vielai dod vismaz tikpat labu rezultātu kā tā, kas ir pieejama šā panta 2. punktā norādītajai matricai.

3.a Ja izmērītu vai aprēķinātu vides koncentrāciju vai emisiju rezultātā ir identificēts akūtas iedarbības iespējams risks ūdens videi vai risks, kas rodas ar tās starpniecību, un ja tiek piemēroti biotas vai sedimentu VKS,

dalībvalstis nodrošina, ka monitoringa tiek veikts arī virszemes ūdenī, un piemēro šīs direktīvas I pielikuma A daļā paredzētos MPK-VKS, ja šādi VKS ir izstrādāti.

3.b Ja atbilstīgi Direktīvas 2009/90/EK 5. pantam aprēķinātā mērījumu rezultātu vidējā vērtība, izmantojot labāko pieejamo tehnisko paņēmieni, kas nerada pārmērīgas izmaksas, tiek norādīta kā "mazāka par kvantitatīvās noteikšanas robežu" un ja šā paņēmiena "kvantitatīvās noteikšanas robeža" ir lielāka par VKS, rezultātus attiecībā uz minētās vielas mērījumiem neņem vērā, izvērtējot attiecīgā ūdensobjekta vispārējo ķīmisko stāvokli.

4. To vielu monitoringu, kurām piemēro sedimentu un/vai biotas VKS, dalībvalstis attiecīgajā matricā veic vismaz reizi gadā, ja vien tehniskas zināšanas un ekspertu slēdziens nedod pamatu citādākam biežumam.

5. Atjaunotajos upju baseinu apsaimniekošanas plānos, kas sagatavoti saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. panta 7. punktu, dalībvalstis iekļauj šādu informāciju:

- a) tabulu ar pielietoto analīzes metožu kvantitatīvās noteikšanas robežām un ziņas par šo metožu veikspēju atbilstīgi Direktīvas 2009/90/EK 4. pantā noteiktajiem obligātajiem veikspējas kritērijiem;
- b) vielām, kurām izmanto šā panta 3. punktā paredzēto iespēju:
 - i) minētās iespējas izmantošanas iemeslu un pamatojumu;
 - ii) vajadzības gadījumā – noteiktos alternatīvos VKS, pierādījumus, ka šie VKS nodrošina vismaz tāda paša līmeņa aizsardzību kā I pielikuma A daļā norādītie VKS, tostarp VKS ieguves datus un izstrādes metodes, kas tiek lietotas VKS iegūšanai, un virszemes ūdeņu kategorijas, kurās šos VKS paredzēts piemērot;
 - iii) salīdzināšanai ar šī panta a) apakšpunktā minēto informāciju – šīs direktīvas I pielikuma A daļā norādīto matricu analīzes metožu kvantitatīvās noteikšanas robežas, tostarp ziņas par šo metožu veikspēju atbilstīgi Direktīvas 2009/90/EK 4. pantā noteiktajiem obligātajiem veikspējas kritērijiem;
- c) ja monitoringa intervāli ir ilgāki par vienu gadu – saskaņā ar 4. punktu īstenotā monitoringa biežuma pamatojumu.

5.a Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka atjaunotajiem upju baseinu apsaimniekošanas plāniem, kuri izstrādāti saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. panta 7. punktu un kuros iekļauti to pasākumu rezultāti un ietekme, kas veikti, lai novērstu virszemes ūdeņu ķīmisko

piesārņojumu, un starposma ziņojumiem, kuros aprakstīti pasākumi, kas gūti, īstenojot plānoto pasākumu programmu saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 15. panta 3. punktu, piekļuve tiek nodrošināta ar tāda centrāla portāla palīdzību, kas sabiedrībai pieejams elektroniski atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai (*) 7. panta 1. punktam.

6. Pamatojoties uz virszemes ūdens stāvokļa monitoringu, ko veic saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 8. pantu, dalībvalstis paredz mehānismus, kā analizēt ilgtermiņa koncentrācijas tendences tām I pielikuma A daļā minētajām prioritārajām vielām, kuras tiecas uzkrāties sedimentos un/vai biotā, īpašu uzmanību pievēršot vielām, kas ar numuru 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 un 44 uzskaitītas I pielikuma A daļā. Ievērojot Direktīvas 2000/60/EK 4. pantu, dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka sedimentos un/vai attiecīgā biotā šādas koncentrācijas būtiski nepalielinās.

Dalībvalstis nosaka sedimentu un/vai biotas monitoringa biežumu tā, lai nodrošinātu pietiekamus datus ticamai ilgtermiņa tendenču analīzei. Principā monitoringam būtu jānotiek reizi trijos gados, ja vien tehniskas zināšanas un ekspertu slēdziens nedod pamatu citādākam biežumam.

7. Atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 4. punktā noteiktajam grafikam Komisija izskata jaunākās tehniskās un zinātniskās atziņas, tostarp riska novērtējumu secinājumus, kā minēts Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā, un informāciju par vielu reģistrāciju, kas darīta publiski pieejama saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1907/2006 119. pantu, un vajadzības gadījumā ierosina šīs direktīvas I pielikuma A daļā noteiktos VKS pārskatīt saskaņā ar LESD 294. pantā noteikto procedūru, ievērojot Direktīvā 2000/60/EK paredzēto laika grafiku.

8. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 10. pantu, lai vajadzības gadījumā pielāgotu šīs direktīvas I pielikuma B daļas 3. punktu jaunākajām zinātniskajām vai tehniskajām atziņām.

8.a Lai veicinātu šī panta īstenošanu, Direktīvas 2000/60/EK īstenošanas gaitā līdz 2014. gada 22. decembrim, ciktāl iespējams, izstrādā tehniskās pamatnostādnes par vielu monitoringa stratēģijām un analītiskajām metodēm, tostarp biotas paraugu ņemšanu un monitoringu.

Pamatnostādnes jo īpaši aptver:

- a) biotā esošo vielu monitoringu, kā paredzēts šā panta 2. un 3. punktā;

b) attiecībā uz jaunidentificētajām vielām (ar numuru no 34 līdz 45 I pielikuma A daļā) un vielām, kam noteikti stingrāki VKS (ar numuru 2, 5, 15, 20, 22, 23 un 28 I pielikuma A daļā), – analītiskās metodes, kas atbilst Direktīvas 2009/90/EK 4. pantā noteiktajiem obligātajiem veikspējas kritērijiem.

8.b Attiecībā uz tām vielām, kurām līdz 2014. gada 22. decembrim nebūs pieņemtas tehniskās pamatnostādnes, 1.a punkta i) apakšpunktā minētais 2015. gada 22. decembra termiņš tiks pagarināts līdz 2018. gada 22. decembrim un tajā pašā punktā minētais 2021. gada 22. decembra termiņš līdz 2027. gada 22. decembrim.

(*) OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.”;

3) svītro 4. panta 4. punktu un 5. panta 6. punktu;

4) iekļauj šādu pantu.

“7.a pants

Koordinācija

1. Saistībā ar prioritārām vielām, uz kurām attiecas Regula (EK) Nr. 1907/2006, Regula (EK) Nr. 1107/2009 (*), Regula (ES) Nr. 528/2012 (**) vai Direktīva 2010/75/ES (***), Komisija kā daļu no Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 4. punktā paredzētās minētās direktīvas X pielikuma regulārās pārskatīšanas izvērtē, vai Savienības un dalībvalstu līmenī spēkā esošie pasākumi ir pietiekami, lai sasniegtu prioritāro vielu VKS un prioritāro bīstamo vielu izplūdes, emisiju un zudumu izbeigšanas vai pakāpeniskas pārtraukšanas mērķi saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 16. panta 6. punktu.

2. Komisija saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 4. punktā noteikto laika grafiku ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šā panta 1. punktā minētā izvērtējuma rezultātiem un pievieno ziņojumam attiecīgus priekšlikumus, tostarp priekšlikumus kontroles pasākumiem.

3. Ja ziņojuma rezultāti liecina, ka Savienības vai dalībvalstu līmenī varētu būt nepieciešami papildu pasākumi, lai nodrošinātu atbilstību Direktīvai 2000/60/EK attiecībā uz konkrētu vielu, kas apstiprināta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1107/2009 vai Regulu (ES) Nr. 528/2012, attiecīgi dalībvalstis vai Komisija attiecībā uz minēto vielu vai produktiem, kas satur minēto vielu, piemēro Regulas (EK) Nr. 1107/2009 21. vai 44. pantu vai Regulas (ES) Nr. 528/2012 15. vai 48. pantu.

Saistībā ar vielām, uz kurām attiecas Regulas (EK) Nr. 1907/2006 darbības joma, Komisija vajadzības gadījumā ierosina minētās regulas 59., 61. vai 69. pantā minēto procedūru.

Piemērojot pirmajā un otrajā daļā minēto regulu noteikumus, dalībvalstis un Komisija ņem vērā jebkādu riska novērtējumu un sociālekonomisko vai izmaksu un ieguvumu analīzi, kā prasīts minētajās regulās, tostarp attiecībā uz alternatīvu iespēju pieejamību.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 528/2012 (2012. gada 22. maijs) par biocīdu piedāvāšanu tirgū un lietošanu (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 167, 27.6.2012., 1. lpp.).

(***) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.).”;

5) direktīvas 8. un 9. pantu aizstāj ar šo:

“8. pants

Direktīvas 2000/60/EK X pielikuma pārskatīšana

Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 4. punktā paredzētās X pielikuma regulārās pārskatīšanas rezultātu. Vajadzības gadījumā tā pievieno ziņojumam leģislatīvu aktu priekšlikumus grozīt X pielikumu, tostarp jo īpaši priekšlikumus identificēt jaunus prioritārās vielas vai prioritārās bīstamās vielas vai arī identificēt dažas prioritārās vielas kā prioritārās bīstamās vielas un, ja nepieciešams, noteikt attiecīgus VKS virszemes ūdeņiem, sedimentiem un biotai.

8.a pants

Īpaši noteikumi par atsevišķām vielām

1. Upju baseinu apsaimniekošanas plānos, kas izstrādāti saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. pantu, neskarot tās V pielikuma 1.4.3. sadaļas prasības attiecībā uz vispārējā ķīmiskā stāvokļa izklāstu un mērķus un pienākumus, kas noteikti minētās direktīvas 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 11. panta 3. punkta k) apakšpunktā un 16. panta 6. punktā, dalībvalstis var paredzēt papildu kartes, kas atsevišķi no informācijas par pārējām šīs direktīvas I pielikuma A daļā minētajām vielām satur informāciju par ķīmisko stāvokli par vienu vai vairākām šādām turpmāk minētām vielām:

a) vielas ar numuru 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 un 44 (vielas, kuru aprīte ir līdzīga visuresošām PBT vielām);

b) vielas ar numuru 34 līdz 45 (jaunidentificētas vielas);

c) vielas ar numuru 2, 5, 15, 20, 22, 23 un 28 (vielas, kurām noteikti pārskatīti, stingrāki VKS).

Dalībvalstis šīm vielām, kas minētas pirmās daļas a) līdz c) punktā, upju baseinu apsaimniekošanas plānos var arī paredzēt apmēru jebkādam novirzēm no VKS vērtības. Dalībvalstis, kas sniedz šādas papildu kartes, cenšas nodrošināt to savstarpēju salīdzināmību upju baseinu un Savienības līmenī.

2. Dalībvalstis var veikt monitoringu vielām ar numuru 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 un 44 I pielikuma A daļā mazāk intensīvi, nekā tas paredzēts prioritārajām vielām saskaņā ar šīs direktīvas 3. panta 4. punktu un Direktīvas 2000/60/EK V pielikumu, ar noteikumu, ka monitoringa ir reprezentatīvs un ir pieejama statistiski stabila bāzes līnija saistība ar šo vielu klātbūtni ūdens vidē. Principā saskaņā ar šīs direktīvas 3. panta 6. punkta otro daļu monitoringam būtu jānotiek reizi trīs gados, ja vien tehniskas zināšanas un ekspertu slēdziens nepamato citu biežumu.

8.b pants

Novērojamo vielu saraksts

1. Komisija izveido novērojamo vielu sarakstu, par kurām Savienības mērogā jāvēl monitoringa dati turpmākai vielu prioritizēšanai saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 2. punktu, lai papildinātu datus, ko iegūst *inter alia* no analizēm un pārskatiem saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 5. pantu un monitoringa programmām saskaņā ar minētās Direktīvas 2000/60/EK 8. pantu.

Pirmajā novērojamo vielu sarakstā iekļauj maksimums 10 vielas vai vielu grupas, un katrai vielai ir norādītas monitoringa matricas un iespējamās analīzes metodes, kas nerada pārmērīgas izmaksas. Ja ir pieejamas analīzes metodes, kas nerada pārmērīgas izmaksas, maksimālo vielu vai vielu grupu skaitu, ko Komisijai atļauts iekļaut sarakstā, katrā saraksta atjaunināšanas reizē saskaņā ar 2. punktu palielina par vienu vielu līdz maksimālajam vielu skaitam 14 katrā konkrētā brīdī. Novērojamo vielu sarakstā iekļaujamās vielas izraugās no tām vielām, par kurām pieejamā informācija liecina, ka tās var radīt ievērojamu Savienības mēroga risku ūdens videi vai risku, kas rodas ar tās starpniecību, un par kurām nav pietiekamu monitoringa datu.

Diklofenaku (CAS Nr. 15307-79-6), 17 β-estradiolu (E2) (CAS Nr. 50-28-2) un 17 α-etinilestradiolu (EE2) (CAS Nr. 57-63-6) iekļauj pirmajā novērojamo vielu sarakstā, lai ievāktu monitoringa datus ar mērķi veicināt tādu pasākumu noteikšanu, kuri vajadzīgi, lai izskatītu šo vielu radīto risku.

Izraugoties novērojamo vielu sarakstā iekļaujamās vielas, Komisija ņem vērā visu pieejamo informāciju, tostarp:

a) rezultātus pēc Direktīvas 2000/60/EK X pielikuma jaunākās pārskatīšanas, kas paredzēta minētās direktīvas 16. panta 4. punktā;

b) izpētes projektus;

c) ieteikumus, ko sniegušas Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 5. punktā minētās ieinteresētās personas;

d) dalībvalstu upju baseinu apgabalu raksturojumu un monitoringa programmas rezultātus atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK 5. un 8. pantam;

e) informāciju par ražošanas apjomu, lietojumiem, piemētošajām īpašībām (tostarp attiecīgā gadījumā daļiņu izmēru), koncentrāciju vidē un ietekmi, tostarp informāciju, kas savākta saskaņā ar Direktīvu 98/8/EK, Direktīvu 2001/82/EK (*), Direktīvu 2001/83/EK (**), un saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1907/2006 un Regulu (EK) Nr. 1107/2009.

2. Komisija sagatavo pirmo novērojamo vielu sarakstu, kā minēts 1. punktā, līdz 2014. gada 14. septembrim un pēc tam atjaunina to ik pēc 24 mēnešiem. Atjauninot novērojamo vielu sarakstu, Komisija izņem no tā visas vielas, attiecībā uz kurām riska novērtējumu var pabeigt bez papildu monitoringa datiem, kā noteikts Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 2. punktā. Katrai vielai novērojamo vielu sarakstā nepārtraukta monitoringa perioda ilgums nepārsniedz četrus gadus.

3. Dalībvalstis īpaši izraudzītās reprezentatīvās monitoringa stacijās vismaz 12 mēnešus veic katras novērojamo vielu sarakstā iekļautās vielas monitoringu. Pirmajam novērojamo vielu sarakstam monitoringa periods sākas līdz 2015. gada 14. septembrim vai sešu mēnešu laikā pēc novērojamo vielu saraksta izveidošanas, atkarībā no tā, kurš no šiem datumiem ir vēlāks. Katrai vielai, ko iekļauj turpmākajos sarakstos, dalībvalstis sāk monitoringu sešu mēnešu laikā pēc attiecīgās vielas iekļaušanas sarakstā.

Katra dalībvalsts izraugās vismaz vienu monitoringa staciju un papildus vēl vienu staciju, ja tajā ir vairāk par vienu miljonu iedzīvotāju, un papildus tādu staciju skaitu, kas atbilst tās ģeogrāfiskajai platībai km², dalītai ar 60 000 (noapaļojot līdz tuvākajam veselajam skaitlim), papildus tādu staciju skaitu, kas atbilst tās iedzīvotāju skaitam, dalītam ar pieciem miljoniem (noapaļojot līdz tuvākajam veselajam skaitlim).

Izvēloties reprezentatīvās monitoringa stacijas, monitoringa biežumu un laiku katrai vielai, dalībvalstis ņem vērā vielas lietojumus un iespējamo klātesamību. Monitoringu veic ne retāk ka reizi gadā.

Ja dalībvalsts nodrošina no esošām monitoringa programmām vai pētījumiem izrietošus pietiekamus, salīdzināmus, reprezentatīvus un jaunus monitoringa datus attiecībā uz konkrētu vielu, tā var nolemt saistībā ar šo vielu

neveikt papildu monitoringu atbilstīgi novērojamo vielu saraksta mehānismam arī ar noteikumu, ka šīs vielas monitoringi ir veikti, izmantojot metodoloģiju, kas atbilst to tehnisko pamatnostādņu prasībām, kuras izstrādājusi Komisija saskaņā ar 8.b panta 5. punktu.

4. Dalībvalstis ziņo Komisijai par atbilstīgi 3. punktam veiktā monitoringa rezultātiem. Pirmajam novērojamo vielu sarakstam monitoringa rezultātu ziņošana sākas 15 mēnešus pēc 2015. gada 14. septembra vai 21 mēneša laikā pēc novērojamo vielu saraksta izveidošanas, atkarībā no tā, kurš no šiem datumiem ir vēlāks, un turpmāk ik pēc 12 mēnešiem, kamēr vien attiecīgā viela ir novērojamo vielu sarakstā. Par katru vielu, kas iekļauta turpmākajos sarakstos, dalībvalstis par monitoringa rezultātiem ziņo Komisijai 21 mēneša laikā pēc vielas iekļaušanas novērojamo vielu sarakstā un turpmāk ik pēc 12 mēnešiem, kamēr vien attiecīgā viela ir novērojamo vielu sarakstā. Ziņojumā iekļauj informāciju par monitoringa staciju reprezentativitāti un monitoringa stratēģiju.

5. Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot un atjauninot novērojamo vielu sarakstu, kā minēts 1. un 2. punktā. Tā var arī pieņemt tehniskos formātus, kādā monitoringa rezultāti un saistītā informācija paziņojami Komisijai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 9. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Komisija izstrādā pamatnostādnes, tostarp tehniskās specifikācijas, lai sekmētu novērojamo vielu sarakstā iekļauto vielu monitoringu, un tiek aicināta veicināt šāda monitoringa koordināciju.

8.c pants

Īpaši noteikumi par farmaceitiskām vielām

Atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 9. punktam un vajadzības gadījumā pamatojoties uz rezultātiem, kas gūti 2013. gada pētījumā par riskiem, ko videi rada zāles, un citiem būtiskiem pētījumiem un ziņojumiem, Komisija, ciktāl iespējams, divu gadu laikā no 2013. gada 13. septembra izstrādā stratēģisku pieeju attiecībā uz ūdens piesārņojumu ar farmaceitiskām vielām. Minētajā stratēģiskajā pieejā, ja nepieciešams, iekļauj priekšlikumus, kas dod iespēju, ciktāl vajadzīgs, efektīvāk ņemt vērā zāļu ietekmi uz vidi, īstenojot zāļu tirgū laišanas procedūru. Saistībā ar minēto stratēģisko pieeju Komisija attiecīgā gadījumā līdz 2017. gada 14. septembrim ierosina pasākumus, kas vajadzības gadījumā jāveic Savienības un/vai dalībvalstu līmenī, lai izskatītu farmaceitisko vielu, jo īpaši 8.b panta 1. punktā minēto vielu, iespējamo ietekmi uz vidi, nolūkā samazināt šādu vielu noplūdes, emisijas un zudumus ūdens vidē, ņemot vērā cilvēku veselības vajadzības un ierosināto pasākumu rentabilitāti.

9. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 21. panta 1. punktu. Minētā komiteja

ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (**), nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

9.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 3. panta 8. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz sešu gadu laikposmu no 2013. gada 13. septembra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms sešu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 3. panta 8. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Deleģēts akts, kas pieņemts saskaņā ar 3. panta 8. punktu, stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/82/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu attiecībā uz veterinārajām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 1. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu attiecībā uz cilvēkiem paredzētajām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.).

(***) OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.”;

6) direktīvas I pielikumu groza šādi:

a) A daļu aizstāj ar šīs direktīvas II pielikuma tekstu;

b) B daļas 2. un 3. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Tabulas 6. un 7. aile: Konkrēta virszemes ūdensobjekta atbilstība MPK-VKS nozīmē, ka katrā reprezentatīvā ūdensobjekta monitoringa punktā mērītā koncentrācija nepārsniedz standartu.

Tomēr saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 1.3.4. iedaļu dalībvalstis var izmantot statistikas metodes, piemēram, procentiņu aprēķināšanu, lai atbilstību MPK-VKS varētu noteikt pieņemamā ticamības līmenī un ar pieņemamu precizitāti. Ja dalībvalstis to dara, šādām statistikas metodēm ir jāatbilst sīki izstrādātiem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar šīs direktīvas 9. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Šajā pielikumā noteiktie virszemes ūdeņu VKS ir izteikti kā kopējās koncentrācijas visā ūdens paraugā.

Atkāpjoties no pirmās daļas, kadmija, svina, dzīvsudraba un niķeļa gadījumā (turpmāk “metāli”), virszemes ūdeņu VKS attiecas uz šķīduma koncentrāciju, t. i., ūdens parauga šķīduma fāzi, ko iegūst, filtrējot caur 0,45 µm filtru vai ar tamlīdzīgu priekšapstrādi, vai, ja īpaši norādīts, uz bioloģiski pieejamo koncentrāciju.

Dalībvalstis, izvērtējot monitoringa rezultātus, salīdzinot ar attiecīgo VKS, var ņemt vērā:

a) dabisko fona koncentrāciju metāliem un to savienojumiem, ja šāda koncentrācija neļauj ievērot atbilstību attiecīgajiem VKS;

b) cietības pakāpi, pH, izšķīdušo organisko oglekli vai citus ūdens kvalitātes parametrus, kas ietekmē

metālu bioloģisko pieejamību, turklāt nosaka bioloģiski pieejamo koncentrāciju, izmantojot piemērotu bioloģiskās pieejamības modelēšanu.”;

7) svītro II un III pielikumu.

3. pants

1. Dalībvalstis stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz 2015. gada 14. septembrim. Tās tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

4. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

5. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2013. gada 12. augustā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
L. LINKEVIČIUS

I PIELIKUMS

"X PIELIKUMS

PRIORITĀRO VIELU SARAKSTS ŪDENS RESURSU POLITIKAS JOMĀ

Numurs	CAS numurs ⁽¹⁾	ES numurs ⁽²⁾	Prioritārās vielas nosaukums ⁽³⁾	Identificēta kā prioritārā bīstamā viela
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alahlors	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracēns	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazīns	
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzols	
(5)	Nepiemēro	Nepiemēro	Bromdifēnilēteri	X ⁽⁴⁾
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmijs un tā savienojumi	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Hloralkāni, C ₁₀₋₁₃	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Hlorfenvinfoss	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Hlorpirifoss (etila hlorpirifoss)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dihlorekāns	
(11)	75-09-2	200-838-9	Dihlormetāns	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etilheksil)-ftalāts (DEHP)	X
(13)	330-54-1	206-354-4	Diurons	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfāns	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluorantēns	
(16)	118-74-1	204-273-9	Heksahlorbenzols	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Heksahlorbutadiēns	X
(18)	608-73-1	210-168-9	Heksahlorcikloheksāns	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturons	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Svins un tā savienojumi	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Dzīvsudrabs un tā savienojumi	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalīns	
(23)	7440-02-0	231-111-4	Niķelis un tā savienojumi	
(24)	Nepiemēro	Nepiemēro	Nonilfenoli	X ⁽⁵⁾
(25)	Nepiemēro	Nepiemēro	Oktilfenoli ⁽⁶⁾	
(26)	608-93-5	210-172-0	Pentahlorbenzols	X
(27)	87-86-5	201-778-6	Pentahlorfenols	
(28)	Nepiemēro	Nepiemēro	Poliaromātiskie ogļūdeņraži (PAH) ⁽⁷⁾	X
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazīns	
(30)	Nepiemēro	Nepiemēro	Tributilalvas savienojumi	X ⁽⁸⁾

Numurs	CAS numurs ⁽¹⁾	ES numurs ⁽²⁾	Prioritārās vielas nosaukums ⁽³⁾	Identificēta kā prioritārā bīstamā viela
(31)	12002-48-1	234-413-4	Trihlorbenzoli	
(32)	67-66-3	200-663-8	Trihlormetāns (hloroforms)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralīns	X
(34)	115-32-2	204-082-0	Dikofols	X
(35)	1763-23-1	217-179-8	Perfluoroktānsulfoskābe un tās atvasinājumi (PFOS)	X
(36)	124495-18-7	Nepiemēro	Hinoksifēns	X
(37)	Nepiemēro	Nepiemēro	Dioksīni un dioksīniem līdzīgie savienojumi	X ⁽⁹⁾
(38)	74070-46-5	277-704-1	Aklonifēns	
(39)	42576-02-3	255-894-7	Bifenokss	
(40)	28159-98-0	248-872-3	Cibutrīns	
(41)	52315-07-8	257-842-9	Cipermetrīns ⁽¹⁰⁾	
(42)	62-73-7	200-547-7	Dihlorfoss	
(43)	Nepiemēro	Nepiemēro	Heksabromciklododekāni (HBCDD)	X ⁽¹¹⁾
(44)	76-44-8/ 1024-57-3	200-962-3/ 213-831-0	Heptahloro un heptahlorepoksīds	X
(45)	886-50-0	212-950-5	Terbutrīns	

⁽¹⁾ CAS: Informatīvais ķīmijas dienests (Chemical Abstracts Service).

⁽²⁾ ES numurs: Eiropas ķīmisko komercvielu saraksta (EINECS) numurs vai Eiropā reģistrēto ķīmisko vielu saraksts (ELINCS).

⁽³⁾ Ja nav skaidri norādīts citādi, vielu grupu pārstāvošas tipiskās vielas ir noteiktas vides kvalitātes mērķu izvirzīšanas kontekstā.

⁽⁴⁾ Tikai tetra-, penta-, hekso- un heptabromdifēnilēteris (CAS numurs attiecīgi 40088-47-9, 32534-81-9, 36483-60-0, 68928-80-3).

⁽⁵⁾ Nonilfenols (CAS Nr. 25154-52-3, ES Nr. 246-672-0), arī tā izomēri 4-nonilfenols (CAS Nr. 104-40-5, ES Nr. 203-199-4) un 4-nonilfenols (sazarots) (CAS Nr. 84852-15-3, ES Nr. 284-325-5).

⁽⁶⁾ Oktilfenols (CAS Nr. 1806-26-4, ES Nr. 217-302-5), arī izomērs 4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)-fenols (CAS Nr. 140-66-9, ES Nr. 205-426-2).

⁽⁷⁾ Ar benz(a)pirēnu (CAS Nr. 50-32-8, ES Nr. 200-028-5), benz(b)fluorantēnu (CAS Nr. 205-99-2, ES Nr. 205-911-9), benz(g,h,i)pirēnū (CAS Nr. 191-24-2, ES Nr. 205-883-8), benz(k)fluorantēnu (CAS Nr. 207-08-9, ES Nr. 205-916-6), indeno(1,2,3-cd)pirēnū (CAS Nr. 193-39-5, ES Nr. 205-893-2) un izņemot antracēnu, fluorantēnu un naftalīnu, kuri sarakstā iekļauti atsevišķi.

⁽⁸⁾ Ar tributilvalvas katjonu (CAS Nr. 36643-28-4).

⁽⁹⁾ Tas attiecas uz šādiem savienojumiem:

7 polihloridbenzo-p-dioksīni (PCDD): 2,3,7,8-T4CDD (CAS Nr. 1746-01-6), 1,2,3,7,8-P5CDD (CAS Nr. 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (CAS Nr. 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (CAS Nr. 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (CAS Nr. 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (CAS Nr. 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (CAS Nr. 3268-87-9);

10 polihloridbenzofurāni (PCDF): 2,3,7,8-T4CDF (CAS Nr. 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (CAS Nr. 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (CAS Nr. 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (CAS Nr. 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (CAS Nr. 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (CAS Nr. 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (CAS Nr. 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (CAS Nr. 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (CAS Nr. 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (CAS Nr. 39001-02-0);

12 dioksīnam līdzīgie polihlorbifenili (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, CAS Nr. 32598-13-3), 3,3',4,5'-T4CB (PCB 81, CAS Nr. 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, CAS Nr. 32598-14-4), 2,3,4,4',5'-P5CB (PCB 114, CAS Nr. 74472-37-0), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 118, CAS Nr. 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, CAS Nr. 65510-44-3), 3,3',4,4',5'-P5CB (PCB 126, CAS Nr. 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 156, CAS Nr. 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, CAS Nr. 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, CAS Nr. 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, CAS Nr. 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, CAS Nr. 39635-31-9).

⁽¹⁰⁾ CAS Nr. 52315-07-8 attiecas uz izomēru maisījumu, kas satur cipermetrīnu, alfa-cipermetrīnu (CAS Nr. 67375-30-8), beta-cipermetrīnu (CAS Nr. 65731-84-2), teta-cipermetrīnu (CAS Nr. 71697-59-1) un zeta-cipermetrīnu (52315-07-8).

⁽¹¹⁾ Tas attiecas uz 1,3,5,7,9,11-heksabromciklododekānu (CAS Nr. 25637-99-4), 1,2,5,6,9,10- heksabromciklododekānu (CAS Nr. 3194-55-6), α-heksabromciklododekānu (CAS Nr. 134237-50-6), β-heksabromciklododekānu (CAS Nr. 134237-51-7) un γ- heksabromciklododekānu (CAS Nr. 134237-52-8)."

II PIELIKUMS

"I PIELIKUMS

VIDES KVALITĀTES STANDARTI PRIORITĀRĀM VIELĀM UN CITĀM PIESĀRŅOJŠĀM VIELĀM

A DAĻA. VIDES KVALITĀTES STANDARTI (VKS)

GVL: gada vidējais lielums.

MPK: maksimāli pieļaujamā koncentrācija.

Mērvienība: [µg/l] tabulas 4.–7. ailei,

[µg/kg mitrā svara] tabulas 8. ailei.

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Vielas nosaukums	CAS numurs ⁽¹⁾	GVL-VKS ⁽²⁾ Iekšējie virszemes ūdeņi ⁽³⁾	GVL-VKS ⁽²⁾ Citi virszemes ūdeņi	MPK-VKS ⁽⁴⁾ Iekšējie virszemes ūdeņi ⁽⁵⁾	MPK-VKS ⁽⁴⁾ Citi virszemes ūdeņi	VKS Biota ⁽¹²⁾
(1)	Alahlori	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	Antracēns	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	Atrazīns	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	Benzols	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	Brominēti difeniēteri ⁽⁵⁾	32534-81-9			0,14	0,014	0,0085
(6)	Kadmiji un tā savienojumi (atkarībā no ūdens cietības pakāpes) ⁽⁶⁾	7440-43-9	≤ 0,08 (1. pakāpe) 0,08 (2. pakāpe) 0,09 (3. pakāpe) 0,15 (4. pakāpe) 0,25 (5. pakāpe)	0,2	≤ 0,45 (1. pakāpe) 0,45 (2. pakāpe) 0,6 (3. pakāpe) 0,9 (4. pakāpe) 1,5 (5. pakāpe)	≤ 0,45 (1. pakāpe) 0,45 (2. pakāpe) 0,6 (3. pakāpe) 0,9 (4. pakāpe) 1,5 (5. pakāpe)	
(6a)	Tetrahlorglek- lis ⁽⁷⁾	56-23-5	12	12	Nepiemēro	Nepiemēro	
(7)	Hloralkāni, C10–13 ⁽⁸⁾	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	Hlorfenvinfos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	Hlorpirifoss (etilhlrorpirifoss)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	
(9a)	Ciklodiēna pesticīdi Aldrīns ⁽⁷⁾ Dieldrīns ⁽⁷⁾ Endrīns ⁽⁷⁾ Izodrīns ⁽⁷⁾	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	Nepiemēro	Nepiemēro	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Vielas nosaukums	CAS numurs ⁽¹⁾	GVL-VKS ⁽²⁾ Iekšējie virszemes ūdeņi ⁽³⁾	GVL-VKS ⁽²⁾ Citi virszemes ūdeņi	MPK-VKS ⁽⁴⁾ Iekšējie virszemes ūdeņi ⁽³⁾	MPK-VKS ⁽⁴⁾ Citi virszemes ūdeņi	VKS Biota ⁽¹²⁾
(9b)	DDT kopā ⁽⁷⁾ ⁽⁹⁾	Nepiemēro	0,025	0,025	Nepiemēro	Nepiemēro	
	para-para- DDT ⁽⁷⁾	50-29-3	0,01	0,01	Nepiemēro	Nepiemēro	
(10)	1,2-dihloretāns	107-06-2	10	10	Nepiemēro	Nepiemēro	
(11)	Dihlormetāns	75-09-2	20	20	Nepiemēro	Nepiemēro	
(12)	Di(2-etilheksil)- ftalāts (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	Nepiemēro	Nepiemēro	
(13)	Diurons	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	Endosulfāns	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	Fluorantēns	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	Heksahlorben- zols	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	Heksahlorbuta- diēns	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	Heksahlorciklo- heksāns	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	Izoproturons	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	Svins un tā savienojumi	7439-92-1	1,2 ⁽¹³⁾	1,3	14	14	
(21)	Dzīvsudrabs un tā savienojumi	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	Naftalīns	91-20-3	2	2	130	130	
(23)	Niķelis un tā savienojumi	7440-02-0	4 ⁽¹³⁾	8,6	34	34	
(24)	Nonifenols (4-nonilfenols)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	Oktilfenols (4-(1,1',3,3'- tetrametilbutil)- fenols))	140-66-9	0,1	0,01	Nepiemēro	Nepiemēro	
(26)	Pentahlorben- zols	608-93-5	0,007	0,0007	Nepiemēro	Nepiemēro	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Vielas nosaukums	CAS numurs ⁽¹⁾	GVL-VKS ⁽²⁾ Iekšējie virszemes ūdeņi ⁽³⁾	GVL-VKS ⁽²⁾ Citi virszemes ūdeņi	MPK-VKS ⁽⁴⁾ Iekšējie virszemes ūdeņi ⁽³⁾	MPK-VKS ⁽⁴⁾ Citi virszemes ūdeņi	VKS Biota ⁽¹²⁾
(27)	Pentahlorfenols	87-86-5	0,4	0,4	1	1	
(28)	Poliaromātiskie ogļūdeņraži (PAH) ⁽¹¹⁾	Nepiemēro	Nepiemēro	Nepiemēro	Nepiemēro	Nepiemēro	
	Benz(a)pirēns	50-32-8	$1,7 \times 10^{-4}$	$1,7 \times 10^{-4}$	0,27	0,027	5
	Benz(b)fluoran- tēns	205-99-2	Sk. 11. zemsvītras piezīmi.	Sk. 11. zemsvītras piezīmi.	0,017	0,017	Sk. 11. zemsvītras piezīmi.
	Benz(k)fluoran- tēns	207-08-9	Sk. 11. zemsvītras piezīmi.	Sk. 11. zemsvītras piezīmi.	0,017	0,017	Sk. 11. zemsvītras piezīmi.
	Benz(g,h,i)-peri- lēns	191-24-2	Sk. 11. zemsvītras	piezīmi. Sk. 11. zemsvītras piezīmi.	$8,2 \times 10^{-3}$	$8,2 \times 10^{-4}$	Sk. 11. zemsvītras piezīmi.
	Indeno(1,2,3- cd)pirēns	193-39-5	Sk. 11. zemsvītras piezīmi.	Sk. 11. zemsvītras piezīmi.	Nepiemēro	Nepiemēro	Sk. 11. zemsvītras piezīmi.
(29)	Simazīns	122-34-9	1	1	4	4	
(29a)	Tetrahloretī- lēns ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	Nepiemēro	Nepiemēro	
(29b)	Tetrahloretī- lēns ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	Nepiemēro	Nepiemēro	
(30)	Tributilalvas savienojumi (tri- butilalvas katjons)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	
(31)	Trihlorbenzoli	12002-48-1	0,4	0,4	Nepiemēro	Nepiemēro	
(32)	Trihlormetāns	67-66-3	2,5	2,5	Nepiemēro	Nepiemēro	
(33)	Trifluralīns	1582-09-8	0,03	0,03	Nepiemēro	Nepiemēro	
(34)	Dikofols	115-32-2	$1,3 \times 10^{-3}$	$3,2 \times 10^{-5}$	Nepiemē- ro ⁽¹⁰⁾	Nepiemē- ro ⁽¹⁰⁾	33
(35)	Perfluoroktān- sulfoskābe un tās atvasinājumi (PFOS)	1763-23-1	$6,5 \times 10^{-4}$	$1,3 \times 10^{-4}$	36	7,2	9,1
(36)	Hinoksifēns	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Vielas nosaukums	CAS numurs ⁽¹⁾	GVL-VKS ⁽²⁾ Iekšējie virszemes ūdeņi ⁽³⁾	GVL-VKS ⁽²⁾ Citi virszemes ūdeņi	MPK-VKS ⁽⁴⁾ Iekšējie virszemes ūdeņi ⁽³⁾	MPK-VKS ⁽⁴⁾ Citi virszemes ūdeņi	VKS Biota ⁽¹²⁾
(37)	Dioksīni un dioksīniem līdzīgie savienojumi	Sk. Direktīvas			Nepiemēro	Nepiemēro	PCDD,PCDF un PCB-DL summa 0,0065 µg.kg ⁻¹ TEQ ⁽¹⁴⁾
(38)	Aklonifēns	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	Bifenokss	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	Cibutrīns	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	Cipermetrīns	52315-07-8	8 × 10 ⁻⁵	8 × 10 ⁻⁶	6 × 10 ⁻⁴	6 × 10 ⁻⁵	
(42)	Dihlorfoss	62-73-7	6 × 10 ⁻⁴	6 × 10 ⁻⁵	7 × 10 ⁻⁴	7 × 10 ⁻⁵	
(43)	Heksabromciklododekāns (HBCDD)	Sk. Direktīvas 2000/60/EK X pielikuma 12. zemsvītras piezīmi	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167
(44)	Heptahloro un heptahlorepoksīds	76-44-8/ 1024-57-3	2 × 10 ⁻⁷	1 × 10 ⁻⁸	3 × 10 ⁻⁴	3 × 10 ⁻⁵	6,7 × 10 ⁻³
(45)	Terbutrīns	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	

⁽¹⁾ CAS: Informatīvais ķīmijas dienests (*Chemical Abstracts Service*).

⁽²⁾ Šis parametrs ir vides kvalitātes standarts, kas izteikts ar gada vidējo vērtību (GVL-VKS). Ja nav citu norādījumu, tas attiecas uz visu izomēru kopējo koncentrāciju.

⁽³⁾ Iekšzemes virszemes ūdeņi ietver upes un ezerus un saistītas mākslīgas vai stipri pārveidotas ūdenstilpes.

⁽⁴⁾ Šis rādītājs ir vides kvalitātes standarts, kas izteikts ar maksimālo pieļaujamo koncentrāciju (MPK-VKS). Ja MPK-VKS ailē norādīts "nepiemēro", uzskata, ka GVL-VKS vērtības, būdamas ievērojami mazākas nekā vērtības, ko iegūst akūtas toksicitātes gadījumā, aizsargā pret īslaicīgu piesārņojuma maksimumu, kas rodas pastāvīgās izplūdēs.

⁽⁵⁾ Prioritāro vielu grupā, ko aptver bromdifēnīlēteri (Nr. 5), VKS attiecas uz radniecīgo vielu numuriem (28, 47, 99, 100, 153 un 154) atbilstošo koncentrāciju summu.

⁽⁶⁾ Kadmijs un tā savienojumi (Nr. 6) VKS vērtības ir atkarīgas no ūdens cietības, ko iedala piecu pakāpju kategorijās (1. pakāpe: < 40 mg CaCO₃/l, 2. pakāpe: 40 līdz < 50 mg CaCO₃/l, 3. pakāpe: 50 līdz < 100 mg CaCO₃/l, 4. pakāpe: 100 līdz < 200 mg CaCO₃/l un 5. pakāpe: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Šī viela nav prioritārā viela, bet viena no citām piesārņojošajām vielām, kuru VKS ir identiski tiem, kas noteikti tiesību aktos, kurus piemēroja pirms 2009. gada 13. janvāra.

⁽⁸⁾ Šai vielu grupai indikatīvais parametrs nav noteikts. Indikatīvais parametrs vai parametri jānosaka ar analītisku metodi. "DDT kopā" ir šādu izomēru summa:

⁽⁹⁾ "DDT kopā" ir šādu izomēru summa: 1,1,1-trihlor-2,2 bis (p-hlorfenil) etāns (CAS Nr. 50-29-3; ES Nr. 200-024-3); 1,1,1-trihlor-2 (o-hlorfenil)-2-(p-hlorfenil) etāns (CAS Nr. 789-02-6; ES Nr. 212-332-5); 1,1-dihlor-2,2 bis (p-hlorfenil) etilēns (CAS Nr. 72-55-9; ES Nr. 200-784-6); un 1,1-dihlor-2,2 bis (p-hlorfenil) etāns (CAS Nr. 72-54-8; ES Nr. 200-783-0).

⁽¹⁰⁾ Pieejamā informācija nav pietiekama, lai šīm vielām noteiktu MPK-VKS.

⁽¹¹⁾ Poliaromātisko ogļūdeņražu (PAH) (Nr. 28) prioritāro vielu grupai biotas VKS un atbilstošie GVL-VKS ūdeņi attiecas uz koncentrāciju benz(a)pirēnam, uz kura toksicitāti tie balstās. Benz(a)pirēnu var uzskatīt par citu PAH marķieri, līdz ar to, lai salīdzinātu ar biotas VKS vai attiecīgajiem GVL-VKS ūdeņi, nepieciešams veikt tikai benz(a)pirēna monitoringu.

⁽¹²⁾ Ja nav norādīts citādi, biotas VKS attiecas uz zivīm. Tā vietā var veikt monitoringu alternatīvam biotas taksonam vai citai matricai, ciktāl piemērotie VKS nodrošina līdzvērtīgu aizsardzības līmeni. Vielām ar numuru 15 (fluorantēns) un 28 (PAH), biotas VKS attiecas uz vēzveidīgajiem un moluskiem. Lai noteiktu ķīmisko stāvokli, fluorantēna un PAH monitorings zivīs nav piemērots. Vielai ar numuru 37 (dioksīns un dioksīnam līdzīgi savienojumi) biotas VKS attiecas uz zivīm, vēzveidīgajiem un moluskiem; saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1259/2011 (2011. gada 2. decembris), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1881/2006 attiecībā uz dioksīnu un dioksīniem līdzīgu PHB maksimāli pieļaujamo koncentrāciju pārtikas produktos (OV L 320, 3.12.2011., 18. lpp.) pielikuma 5.3. sadaļu.

⁽¹³⁾ Šie VKS attiecas uz bioloģiski pieejamām vielu koncentrācijām.

⁽¹⁴⁾ PCDD: polihloridbenzo-p-dioksīni; PCDF: polihloridbenzofurāni; PCB-DL: dioksīnam līdzīgie polihlorbifenili; TEQ: toksiskuma ekvivalenti saskaņā ar Pasaules Veselības organizācijas 2005. gada Toksikuma ekvivalences faktoriem."